

Υπόθεση T-1/92

Santo Tallarico κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

«Υπάλληλοι — Ατύχημα — Μερική μόνιμη αναπηρία —
Γνωματεύσεις του ιατρού πραγματογνώμονα και της υγειονομικής επιτροπής —
Καθήκοντα του κοινοτικού οργάνου»

Απόφαση του Πρωτοδικείου (τέταρτο τμήμα) της 18ης Φεβρουαρίου 1993 II - 109

Περίληψη της απόφασεως

1. Υπάλληλοι — Κοινωνική ασφάλιση — Ασφάλιση ατυχημάτων και επαγγελματικών νόσων — Ιατρική πραγματογνωμοσύνη — Σύνθεση της υγειονομικής επιτροπής — Ορισμός από το κοινοτικό όργανο ιατρού αναγνωρισμένου από την ασφαλιστική εταιρεία ή συντάκτη της πρώτης ιατρικής γνωματεύσεως — Επιτρέπεται
(Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων, άρθρο 73· Κανονιστική ρύθμιση για την κάλυψη των κινδύνων ατυχήματος και επαγγελματικής νόσου, άρθρα 19 και 23)
2. Υπάλληλοι — Κοινωνική ασφάλιση — Ασφάλιση ατυχημάτων και επαγγελματικών νόσων — Ιατρική πραγματογνωμοσύνη — Λειτουργία της υγειονομικής επιτροπής — Αξιολόγηση προηγούμενων ιατρικών εγγράφων — Εξουσία εκτιμήσεως της υγειονομικής επιτροπής
(Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων, άρθρο 73· Κανονιστική ρύθμιση για την κάλυψη των κινδύνων ατυχήματος και επαγγελματικής νόσου, άρθρο 23)
3. Υπάλληλοι — Κοινωνική ασφάλιση — Ασφάλιση ατυχημάτων και επαγγελματικών νόσων — Αναπηρία — Ποσοστό αναπηρίας — Καθορισμός από την υγειονομική επιτροπή — Μεταγενέστερες αντίθετες ιατρικές γνωματεύσεις που προσκόμισε ο υπάλληλος — Η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή δεν υποχρεούται να τις λάβει υπόψη για την έκδοση της αποφάσεώς της
(Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων, άρθρο 73· Κανονιστική ρύθμιση για την κάλυψη των κινδύνων ατυχήματος και επαγγελματικής νόσου, άρθρα 19 και 23)

1. Στο πλαίσιο του συστήματος που θέσπισαν τα άρθρα 19 και 23 της κανονιστικής ρυθμίσεως για την κάλυψη των κινδύνων ατυχήματος και επαγγελματικής νόσου τα συμφέροντα του υπαλλήλου εξασφαλίζονται με τη διπλή εξέταση, καταρχάς από ιατρό της εμπιστοσύνης του κοινοτικού οργάνου και, σε περίπτωση διαφωνίας, από υγειονομική επιτροπή στην οποία κάθε μέρος ορίζει ως μέλος έναν ιατρό της εμπιστοσύνης του και της οποίας το τρίτο μέλος ορίζεται με κοινή συμφωνία των δύο άλλων μελών.

Το γεγονός ότι ο ιατρός που ορίστηκε από το κοινοτικό όργανο είναι επίσης συμβεβλημένος με τον ασφαλιστή του δεν μπορεί να βλάψει τον ενδιαφερόμενο υπάλληλο. Επίσης, τίποτε δεν εμποδίζει το κοινοτικό όργανο να ορίσει ως μέλος της υγειονομικής επιτροπής που προβλέπει το άρθρο 23 της προαναφερθείσας κανονιστικής ρυθμίσεως τον ιατρό που είχε εκλέξει για τη σύνταξη της πρώτης ιατρικής γνωματεύσεως.

2. Στην υγειονομική επιτροπή που επλήφθη στο πλαίσιο του άρθρου 23 της κανονιστικής ρυθμίσεως για την κάλυψη των κινδύνων ατυχήματος και επαγγελματικής νόσου απόκειται να αποφασίσει σε ποιο μέτρο πρέπει να ληφθούν υπόψη οι ιατρικές γνωματεύσεις που καταρτίστηκαν προηγουμένως και να εξετάσει άλλα έγγραφα πλην αυτών των οποίων επελήφθη.

Το γεγονός και μόνο ότι η γνωμάτευση της υγειονομικής επιτροπής δεν αναφέρεται ρητά σε ιατρικά έγγραφα που καταρτίστηκαν κατόπιν αιτήσεως του υπαλλήλου και για τα οποία δικαίως υπέθετε ότι είχαν διαβιβασθεί στην εν

λόγω επιτροπή δεν αρκεί να θίξει το κύρος της γνωματεύσεώς της όταν τουλάχιστον δύο από τα μέλη της είχαν γνώση των εν λόγω εγγράφων, το δε τρίτο μέλος γνώριζε την κατάσταση της υγείας του υπαλλήλου.

Σε κάθε περίπτωση μια πλημμέλεια της διαδικασίας δεν επιφέρει την ολική ή μερική ακύρωση μιας αποφάσεως παρά μόνο εφόσον αποδεικνύεται ότι ελλείψει της πλημμελείας αυτής θα μπορούσε να έχει διαφορετικό περιεχόμενο η προσβαλλόμενη απόφαση.

3. Οι αποφάσεις της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής που προβλέπει το άρθρο 19 της κανονιστικής ρυθμίσεως για την κάλυψη των κινδύνων ατυχήματος και επαγγελματικής νόσου πρέπει να στηρίζονται αποκλειστικά στα πορίσματα του ή των ιατρών που όρισε το κοινοτικό όργανο και ενδεχομένως στο πόρισμα της υγειονομικής επιτροπής που προβλέπει το άρθρο 23 της εν λόγω ρυθμίσεως. Παρέπεται ότι η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή, κατά την έκδοση αποφάσεως καθορισμού του βαθμού αναπηρίας ενός υπαλλήλου, δεν υποχρεούται να λάβει υπόψη της τις ιατρικές γνωματεύσεις που υπέβαλε ο ενδιαφερόμενος μετά το πόρισμα της υγειονομικής επιτροπής, το οποίο, εφόσον καταρτίστηκε υπό κανονικές προϋποθέσεις, πρέπει να θεωρηθεί οριστικό και δεν μπορεί να αμφισβητηθεί εφόσον δεν μεσολαβεί νεότερο στοιχείο. Το στοιχείο αυτό δεν μπορεί να συνίσταται στην υποβολή από τον ενδιαφερόμενο ιατρικών πιστοποιητικών που αμφισβητούν το πόρισμα της επιτροπής, δεν περιέχουν όμως καμιά ένδειξη που να επιτρέπει τη σκέψη ότι η επιτροπή αυτή δεν είχε γνώση ουσιωδών στοιχείων του φακέλου της.